

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

U L T R A Z V U Č N A O R D I N A C I J A

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

novo: endokrinolog

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

Слика

ДВАПУТ РАЗМИСЛИ да ли ћеш бацити смеће где не треба:
видео-надзор сада чува и "циглану", и "бели брег"...

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ новине

ГОДИНА: XXXII

БРОЈ: 380

25. ЈУЛ 2025.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), **Јордан Филиповић**, **Зорана Штековић**, **Предраг Станковић**, **Марко Ивошевић**, **Далибор Мергел**, **Вера Шкулић**, **Петар Орешковић** (спорт), **протојереј Зоран Малетић** (црква), **Данијела Пећанин** (школа). Технички секретар: **Јована Горуновић**, Фото, насловна: **Исидора Јовић**

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији Национална библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни културни клуб, 1995. (Панчево: Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: <http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине COBISS.SR-ID 103785755

ОД ЈУНА ВАЖИ САМООЧИТАВАЊЕ ПОТРОШЕНЕ СТРУЈЕ

Од 1. јуна 2025. године, сви грађани Србије, укључујући и домаћинства у Старчеву, у обавези су да сами читавају стање на свом бројилу и достављају податке Електродистрибуцији Србије (ЕДБ). Ова промена уводи нову праксу у обрачун потрошне струје и замењује досадашњи начин рада у којем су контролори Електродистрибуције долазили на терен. Циљ је да се убрза и поједностави процес фактурисања, али и да се корисницима омогући већа контрола над сопственом потрошњом.

Очитавање стања на струјомеру мора да се обави једном месечно, у периоду од 1. до 10. у месецу. То значи да сваког месеца, у том временском оквиру, грађани треба да читају бројило и пријаве тренутно стање. Уколико податак не буде достављен у предвиђеном року, рачун за струју ће бити обрачунат на основу процене, то јест просечне потрошње из претходних месеци. Такав обрачун може знатно одступати од стварне потрошње и изазвати веће трошкове.

Да бисте пријавили стање свог бројила, потребни су вам број обрачунског места (налази се на вашем рачуну за струју), тренутно стање бројила (треба унети само цело-

Није компликовано: очитавање стања на бројилу

бројни део, цифре пре зареза), датум очитавања, као и ваш ЈМБГ или други идентификациони податак, у зависности од тога на који начин ћете слати податке.

Грађани имају на располагању више начина да пошаљу податке: путем мобилне апликације “ЕПС Енергија” (само за андроид системе - потребно ју је преузети с *Гуџл-плеја*), преко званичног сајта www.eps.rs, слањем СМС поруке, позивањем корисничког центра или лично,

одласком у најближу пословницу ЕПС-а. Мобилна апликација и сајт омогућавају брзо и једноставно уношење података, а након пријаве корисник добија потврду о успешном слању. За оне без приступа интернету, опција пријаве путем СМС-а или позива остаје практична и ефикасна. Важно је напоменути да се у поруци наводи број обрачунског места, стање бројила и датум очитавања, а број на који се шаље СМС налази се на вашем рачуну.

У случају да унесете погрешан број, може доћи до одбијања пријаве или неисправног обрачуна. ЕПС омогућава накнадне корекције, али је важно да имате сачувану потврду о слању, било да је реч о поруци, е-милу или скриншоту из апликације. Такође, грађани који имају бројила са даљинским (аутоматским) очитавањем нису у обавези да шаљу податке, што је јасно назначено на њиховим рачунима.

Ова промена може деловати као додатна обавеза, али заправо омогућава већу транспарентност и тачност у обрачуну. Грађани сада имају могућност да прате своју потрошњу из месеца у месец и лакше планирају породични буџет. Самоочитавање струје тако постаје део нове рутине, која уз мало пажње и навике може бити брза и једноставна.

Старчевици су и до сада показивали одговорност према заједници и својим обавезама, па се очекује да и ову промену прихвате без већих проблема. Да бисте избегли непотребне трошкове и неспоразуме, читајте своје бројило на време и пошаљите податке између 1. и 10. у месецу. Прецизан рачун за струју почиње тачним очитавањем - а сада је оно у вашим рукама.

П. Андрејић

Излет у бању Врујци

□ Старчевачки пензионери у сарадњи са својим колегама пензионерима из Иванова и Панчева организовали су, 14. јула, излет у бању Врујци. У раним јутарњим сатима наши најстарији

суграђани кренули су пут ове прелепе бање. Расположење у аутобусу било је на нивоу - весело и раздрагано. Леп, сунчан, помало и претопео дан проведен је у расхлађивању у термалним водама ове бање, а кући се кренуло с пријатним умором.

Активни старчевачки сениори

ВРУЋИ ДАНИ НЕ ОМЕТАЈУ МНОГО РАДОВЕ

Уређење фасаде на згради Месне заједнице

Изградња паркинга код нове цркве

Чишћење депонија на "белом брегу" и на гробљу

Поправка коловоза у Улици Петра Драпшина

□ Врели летњи дани нису много успорили предвиђене активности у насељу. Тако, ради се на сређивању фасаде на згради Месне заједнице након претходних радова на сечењу влаге. Упоредо са тим наставља се уклањање дивљих депонија у атару - чисти се сметлиште код противградне станице, на православном гробљу као и у Сом-

борској улици. Настављена је акција крпљења ударних рупа и улегнућа на коловозима. На молбу Српске православне цркве и на иницијативу Месне заједнице, почело је уређење простора око нове цркве, најпре изградњом паркинга, а потом следи и идејно решење зелене површине око Храма Огњене Марије.

Најбољима уручене дипломе

На понос старчевачке школе

Додела диплома и награда "вуковцима" обављена је, 26. јуна, у школској зборници у присуству директора, разредних старешина и родитеља. Вукове и Доситејеве дипломе као симбол изузетног успеха током целокупног школовања, ове године заслужено су понели: Марија Барбара 8/1, вуковац и ђак генерације; Марко Пендић 8/1, вуковац, Дуња Вењац 8/2, вуковац, Нађа Рестак 8/3, уковац и Страхина Јаковљевић 8/3, вуковац.

Посебне дипломе добили су: Дарко Марковић 8/1,

Вук Симијоновић 8/1 и Вук Марковић 8/2.

Они су пример својим вршњацима и понос родитеља, наставника и целе заједнице. Њихов успех није само број у дневнику - то је одраз одговорности, марљивости и истрајности.

- Нека вам знање, које сте стекли буде сигуран ослонац на вашем даљем путу. Где год да вас живот одведе, не заборавите да сте у нашој школи направили своје прве важне кораке ка успеху - рекао је Саша Тасић, директор старчевачке школе.

Д. Пећанин

ИНТЕРВЈУ

Др Драгољуб Цуцић,

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА ТАЛЕНТЕ “МИХАЈЛО ПУПИН”

Препознајмо таленте око нас

Бићи другачији није срамота него врлина

Регионални центар за таленте “Михајло Пупин” у Панчеву већ деценијама представља једну од кључних институција за рад са даровитом децом у Србији. На његовом челу је др Драгољуб Цуцић, физичар и едукатор са богатим искуством у раду са најверсељнијим ученицима. У разговору за наш лист говори о раду Центра, изазовима, али и о плановима за будућност

Шта тренутно сматрате најзначајнијим успехом Регионалног центра за таленте?

- Најзначајнији успех РЦТ-а “Михајло Пупин”, по мени, у ових 25 година колико Центар у континуитету ради, јесте да смо остали “у игри”, да постојимо, и да смо сваке године постојања постајали све значајнији чинилац важности у раду са овом децом која заиста захтевају посебну врсту пажње, чију битност многи не могу, или не желе, да схвате.

Колико талентованих ученика тренутно ради у оквиру Центра и из којих области долазе?

- То је нешто што се мења из године у годину. Много наше деце је прошло кроз учионице Центра гледајући у њима “са обе стране катедре”. Нама је јасно да смо им ми само једна “пролазна станица”, према којој су они развили један облик својих емоција, и ту смо док они могу, и желе, бити са нама.

Тренутно их је, ове школске године, осморо, студената, који раде или помажу у раду: по један за историју, психологију, физику, групу за филм и позориште и по двоје из математике и биологије. Имамо и две професорке математике које раде у Центру, а да су некада биле наше полазнице, једног професора на групи за програмирање, једну професорку на групи за књижевност, три професорке на српском језику, професора на стваралачком писању, професора на историји. Многи од наших некадашњих полазника учествују на нашим колонијама и камповима, или нам помажу, када реализујемо неке пројекте.

На који начин препознајете и бирате талентоване ученике који се укључују у рад Центра?

- Они су са нама одрасли. Знамо их као децу. Довољно је било да то пожелеле и да је у том моменту било места за њих.

Какву подршку Центар пружа ученицима у припреми за такмичења и научне пројекте?

- Наш основни посао јесте стварање научног и уметничког подмлатка у овој земљи. Зато постојимо. Свако дете које има тај унутрашњи импулс, који га наводи на промишљеност, аналитичност, креативност ми се налазимо да их подржимо у тој њиховој потреби за тим облицима изражавања, и проналажења смисла.

Колико је важно рано усмеравање талената и како у томе сарађујете са школама и родитељима?

- Не усмеравамо ми. Ми подржавамо и негујемо одрживост те “другачијости”. Свесна су деца да су им другачија интересовања, и потребе, од велике већине деце у њиховој околини. Треба развити самопоуздање тој деци, сазнање да бити другачији на такав начин није мана, већ врлина.

Који су планови Центра за наредни период?

- Пре свега, одржати стандарде које смо поставили. Није шала када на државном такмичењу у истраживачким радовима 85% ученика из нашег Центра освоји награду, и тај је проценат знатно већи од процентуалног просека награђене деце из свих осталих Центара у Србији.

Разговарамо о покретању групе за вештачку интелигенцију, у наредној школској години.

И током ове школске године организована су такмичења у истраживачким радовима. Колико сте задовољни постигнутим резултатима?

- Искрено, помало ме и плаши таква успешност. Пронаћи прави модел, који нема одакле да се “препише”, да се и ментори, и деца, “не уморе”. Одржати већ постојећи мотив. Ми имамо изванредне менторе, који су се већ толико пута доказали. Од наставника много зависи да ли

ће неко даровито и мотивисано дете остати, или нестати, у ономе за шта је показало заинтересованост.

Полазници Центра освајали су у претходном период награде у земљи, али и у Еворпи, па и на свету. Колико су за Центар значајна оваква признања?

- Није то значајно Центру, колико самој тој деци и онима који су са њима радили. Они су уложили своје време, интелигенцију, емоцију... То је награда њима, за оно што су уложили, да у њиховој средини се сазна та врста њихове посебности и јединствености. Наш је посао и да такве информације дођу до људи.

Како оцењујете подршку локалне самоуправе и Министарства науке и технолошког развоја?

- Морам да похвалим локалну самоуправу на материјалној подршци. Много нам значи. Да имамо и три пута више средстава и то би нам било мало, шта се све са овом децом може урадити.

Министарство просвете нас је “оставило” пре 10 година, иако имају оснивачка права над нашим Републичким центром за таленте (који је један од наших оснивача и који је био координатор рада свих регионалних центара за таленте) и који већ 10 година не постоји. Сада се координирамо на колегијумима Регионалних центара за таленте Републике Србије.

Министарство науке и технолошког развоја је показало интересовање за нас прошле године. Више пута смо били у директном контакту са министарком Беговић, постоје обећања да ће нас “припојити” Фонду за младе таленте, како кажу они: “Све стипендије и награде које дајемо, добијају деца која су ишла у Центре за таленте РС”. Чекамо да дође до те реализације. То ће нам значити додатна средства и нову подршку.

Који су највећи изазови са којима се суочавате у раду са талентованом децом?

- Средства и администрација. Обезбедити све оно што тој деци треба да би се реализовала и развила у самопоуздане одрасле особе, испуњене емотивно и интелектуално. А када кажем администрација, мислим на чињеницу да годишње, кроз активности Центра за таленте, прође између 500 и 600 деце. Која школа, са толико деце има двоје запослених? Центар у коме под уговором ради око 50 предавача. Удружена школа нам ради велики посао, и презадовољан сам сарадњом.

Какву подршку деца добијају од Центра?

- Поред квалитетних наставника и ментора, са којима проводе време на изучавању онога што их највише занима, ту су екскурзије и колоније. Оно што је важно истаћи да су све те активности за децу бесплатне. Ово јесу деца са посебним потребама, и тако се и треба понашати према њима. То само они знају шта им све кроз главу "пролети". На нама је да будемо поред њих, да им дајемо оно што они траже, и да знају да смо ту.

Већ годинама уназад у Идвору се одржавају летњи

кампови. Колико је значајно да деца долазе на овакву врсту едукације?

- Камп у Идвору је камп посебне врсте. Такође је бесплатан за позвану децу. Ту радимо комбинацију физике и програмирања, на изузетно високом нивоу. Зато таква морају да буду и деца тамо. Ове године имамо 18 полазника из четири државе: Словеније, Босне и Херцеговине (Република Српска), Румуније и Србије. Изузетно је пријатно бити на овом кампу који су ментори Милан Сурла и Слободан Тршек формулисали у овај облик. Имамо свакодневне посете, да ли гостујућих предавача, да ли пријатеља, и све то даје додатну драж. Генерални спонзор кампа је Институт "Михајло Пупин", али ту су и: ПССО, АП Војводина (Фонд за таленте), Пројекат у оквиру Еразмуса "Digitall Challenge", Казнено-поправни завод у Панчеву, ОШ "Михајло Пупин" из Идвора, Миони д.о.о. из Старе Пазове, Дом културе "Михајло Пупин" из Идвора, "МЕССЕР - техногас", МЗ Карика наука уметност и Град Панчево.

Надам се да ћемо успети да камп у Идвору развијемо и у другим интелектуалним дисциплинама за мотивисану и даровиту децу.

Др Драгољуб Цуцић

Шта бисте поручили младима који тек откривају своје таленте и потенцијале?

- Да прате тај неки свој унутрашњи глас који их наводи у њиховим потребама да раде више, јаче, боље од других. То их чини другачијим

од вршњака. То што су другачији није срамота: неко брже трчи, неко прта изванредно, неко брзо и тачно рачуна... То смо што смо. Негујмо у себи оно што нам прија и у чему се добро осећамо.

Зорана Шћековић

Увек спремни ватрогасци

Добровољно ватрогасно друштво из нашег места организовало је редовно дванаесточасовно дежурство током жетвених дана у периоду 23-29. јун. На срећу, само је једном постојала потреба за интервенцијом и то на гашењу пожара на "белом брегу" који је брзо саниран. Али, зато су

старчевачки ватрогасци изашли у сусрет компијама из Омољиде и Брестовца при гашењу великих пожара на депонијама у тим местима. У свим овим акцијама учествовало је десетак ватрогасаца ДВД-а "Старчево", који су још једном показали спремност и вољу да помогну.

Лето у музеју

Гости из Суринама у посети старчевачком музеју

Почетак летње сезоне у старчевачком музеју обележиле су посете наших ученика првог разреда са учитељицом Дориком Журбан, као и бројних љубитеља прошлости из околине, али и иностранства.

Недељом су и даље најчешћи посетиоци Београђани које највише привлаче садржаји везани за старчевачку културу. Музеј су још обишли Словенци, Немци и први пут троје посетилаца из Јужне Америке, из далеког Суринама, захваљујући колеги Пеђи Терзићу из Старчевога који је пожелео да им покаже наш музеј. Они су показали велико интересовање за изложбу у галерији и сценографију у неолитској кући у дворишту музеја.

Излажу Илић и Павловић

Марина Илић и Весна Павловић

Изложба слика Марине Илић и Весне Павловић, професорки Универзитета "Метрополитан" у Београду, под називом "Ово није плаво", отворена је у галерији "Боем" у четвртак, 10. јула.

Весна Павловић је рођена је у Нишу 1971. године. Завршила је средњу Уметничку школу у Нишу и Академију уметности у Новом Саду, где је и магистрала. На Академији лепих уметности у Познању (Пољска) била је на специјалистичким студијама од 1997. до 1999. године. На докторским студијама у Новом Саду је од 2021. године. Члан је НГК-а, УЛУС-а и СУЛУВ-а. Добитница је неколико награда за своја остварења на пољу графике и сликарства. Имала је 29 самосталних и око 250 колективних изложби код нас и у иностранству. Од 2006. године предаје на Универзитету "Метрополитан", на Факултету дигиталних уметности.

Бена млађа колегиница, Марина Илић рођена је 1984. године у Крагујевцу. Дипломирала је графички дизајн на ФИЛУМУ у Крагујевцу 2008. године. На интердисциплинарним студијама Универзитета уметности у Београду 2019. године докторирала је вишемедијску

**ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА БОЕМ**

уметност. Члан је УЛУС-а. Добитница је прве награде - Гран при на бијеналу уметности на папиру и од папира у Крагујевцу 2020. године. Излагала је више пута самостално и групно у земљи и иностранству. Од 2023. године доцент је на Универзитету "Метрополитан" у Београду из области вишемедијске уметност. Суоснивач је и дизајнер модног брэнда "Мариниа". Ради као графички и модни дизајнер и илустратор за фирме у земљи и иностранству.

Ова изложба у Старчеву је њихов први заједнички пројекат. Изложени радови ове две уметнице су се визуелно веома лепо уклопили иако су рађени комбиновањем потпуно различитих материјала. Они су плод истраживања симбола и речи, а ауторке остављају посматрачу простор за личне и различите интерпретације њихових дела.

Публика је након званичног отварања могла да ужива у изложби уз звуке искусног гитарског дуа "Бостанције" и у разговору са шармантним уметницама.

М. Јовишић

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат "Старчево у фокусу".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина"

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

ПОЗИВНИЦА

Уз благодат Божију, благослов Митрополита банатског Господина Никанора и уз помоћ људи добре воље саградили смо храм посвећен Светој великомученици Марини - Огњеној Марији.

У недељу 03. августа 2025. год. у 08 часова ће бити дочек Митрополита Никанора, који ће уз саслужење свештенства освештати наш новоизграђени храм и служити Св. Архијерејску литургију.

Након молитвеног дела, биће организовано послужење за присутне.

ДОБРОДОШЛИ!

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ИВАН БАРИЋ је рођен 2014. године у породици Аните и Бориса Барића, а има и млађу сестру Алису. Завршио је четврти разред основне школе у Старчеву и одличан је ученик. Од предмета највише воли математику. Иван слободно време радо проводи бавећи се једним лепим хобијем, а то је пецање. Још када је имао четири године деда Марко га је водио на пецање и учио га вештинама и тајнама овог риболовачког спорта. Од деде је пре свега научио да мора да буде стрпљив. У почетку му није било лако да наметшта пецаљку и удицу и да закачи пловак и мамац, али овај вешти дечак све је то убрзо савладао. Ипак, оно главно што га је заинтересовало за овај спорт је то што му је лепо у природи у миру и тишини док пеца. Најужбудљивији моменти су му кад трза пловак и кад вади рибу из воде. Сада, када је искуснији пецарош, Иван каже да пеца велике рибе. Највећа коју је уловио била је штука од четири килограма коју је упецао на Поњавици код Банатског Брестовца. До сад је пецео и бабушку, шарана, сома ређе и као прави пецарош, пољуби рибу и врати је у воду. Учествовао је и на такмичењима за пецароше, а прво му је било у Старчеву на "Мирковом каналу" у склопу "Дана дружења". Иван је учествовао и на два школска такмичења у пецању са осам и са десет година, а која су се одржавала у Иванову и на Тамишу и освојио једно треће место. Онима који би желели да се баве пецањем поручује да буду стрпљиви од самог почетка и да никад не одустају, јер то је леп хоби због боравка у природи.

М.Ј.

Лице с насловнице: Марија Барбара, ученица генерације старчевачке школе

Креативним путем у будућност

Марија Барбара је ове године завршила осми разред старчевачке основне школе и проглашена је за ученицу генерације. После положеног пријемног испита определила се за графички дизајн у Техничкој школи у Панчеву. Маријина велика љубав још од малих ногу је цртање. Док у слободно време воли да ради портрете, у школовању се показало да јој добро иде техничко цртање, па је из предмета *техника и технологија* учествовала и на такмичењима и освајала награде. Ван школских активности, Марија се бавила извиђаштвом, мажоретом и одбојком.

Какво је дете била мала Марија?

- Била је много живахна и креативна јер је волела да црта. Уз то, волела је да се игра са братом и сестром, највише *жмурке* и *јуре* по дворишту.

Како памтиш рано детињство?

- У вртићу сам упознала другарицу Иву која ми је и дан-данас добра другарица. Касније сам с њом ишла у исти разред. У почетку нисам волела да идем у вртић, али сам заволела друштво и зато је одлазак вртић почео да ми прија.

Из света игре прелазимо у *свој* знања кроз који нас прво води учитељица...

- Веома сам се радувала школи и волела сам да учим. Стекла сам нове пријатеље и било ми је лепо. У првом и другом разреду, учитељица ми је била Алиса Ускоковић. Она ми је била омиљена учитељица јер је баш умела са децом. У трећем и четвртном разреду учила нас је Видосава Поповић која је, такође, била сјајна учитељица и педагог.

Које наставнике ћеш радо памтити?

- Највише ћу да памтим наставницу техничког јер ме је научила много чему и трудила се да ме што боље спреми за такмичења. Затим, разредну, наставницу математике. Њу ћу посебно да памтим јер нас је усмеравала на добар пут, као и наставницу српског јер је увек била добра према нама и заволела сам је.

Марија Барбара

Који су ти предмети били омиљени и зашто?

- Нарочито сам волела математику, српски језик и техничко образовање. Волим да пишем саставе и то ми баш добро иде. Занимљиво ми је и да слушам како неко чита. Математику волим јер уживам у томе да радим задатке, много више него да учим теорију. Волим да цртам, па је то повезано са техничким образовањем и ту сам се одлично снашла.

На која такмичења си ишла? Која је мотивација за том врстом доказивања?

- У петом разреду сам ишла на градско такмичење из техничког и освојила друго место, што ми је омогућило пласман на окружно такмичење на коме сам, такође, освојила друго место. Те године сам ишла и на такмичење из математике. У шестом разреду учествовала сам на такмичењима из техничког и физике. Није тешко наћи време за припреме за такмичења. Потребна је само посвећеност и жеља. Мотивација су успех и жеља за радом. Важна је и помоћ наставника, на чему сам им захвална.

Колико ти је друштво и дружење значило кроз школовање?

- То ми је, поред знања, било најважније. Стекла сам баш добре другарице. Волим са њима да проводим време у шетњи, причи и шалама.

Која си посебна интересовања имала ван школских активности?

- У петом разреду сам се придружила извиђачима и постала члан Одредџа извиђача "Надел". Ту сам остала до седмог разреда. Привукле су ме њихове занимљиве активности у природи, то што помажу људима, али волела сам и одласке на такмичења. Волела сам сигнализацију заставицама и везивање чворова. Заинтересовала ме је и медицина, тачније "прва помоћ", када смо учили о смрзотинама, опекотинама, огреботинама. Мажоретом сам се бавила током шестог и седмог разреда. Свиђао ми се плес и било ми је занимљиво како се врти штапом јер је то нешто необично и не виђа се често. Одбојком сам се бавила у седмом и осмом разреду, по угледу на сестре. Највише сам волела да примам лопту.

Како проводиш слободно време?

- Још од малена волела сам да цртам. Највише волим цртање обичном оловком,

меким или тврђом. Највише сам цртала сама, а најчешће радим портрете. На часовима ликовног васпитања наставница ми је давала одличне савете и помогла ми је да напредујем.

Када си почела да размишљаш о занимању којим би желела да се бавиш?

- Још од малена, и било је везано за цртање. Касније се то некако више пребацило на техничко цртање јер ми се то у школи веома свидело. Тад сам размишљала да postanем архитекта јер ме је то много занимало. Онда сам схватла да више волим да цртам портрете. Почела сам да цртам на компјутеру са графичком таблом и то ми се веома допало. Зато сам уписала Теничку школу у Панчеву, смер графички дизајн.

Шта би поручила будућим осмацима?

- Желим да им кажем да треба да уживају у дружењу са друштвом из основне школе, док још то могу. Крај школовања десиће се брзо, све ће постати другачије, а следи и припрема за пријемни испит за упис у средњу школу и прелазак у неки другачији животни циклус...

Милена Јовишић

У СТАРЧЕВУ ОДРЖАНА ЈЕДИНСТВЕНА МУЗИЧКА МАНИФЕСТАЦИЈА

У три дана - више од три хиљаде посетилаца

*Музичка рајсодија одржана
ћред великим бројем људи -
“Дани музике, пјесме и игре”
- за све укусе*

Старчево је још један-пут показала да је једно од музичких средишта не само на територији нашег града, већ и много шире. Поред дугогодишњег неговања традиције када је реч о пре свега свирању жичаних инструмената, попут тамбуре и гитаре, за наше место се у последње две деценије надалеко чуло и по организацији квалитетних и атрактивних фестивала и концерата.

Пре свих то су хронолошки поређани догађаји који окупљају како домаће тако и иностране еминентне извођаче, као и што су “Старчевачка тамбурица”, “Гашини акорди”, “Екс-Ју рок фест”.

Овај последњи био је и део нове манифестације “Дани музике и игре”, који су протеклог викенда на старчевачком Тргу неолита окупали импозантно велики број људи са разних страна у три дана најразноврснијег програма, када су, поред осталих, наступили легендарна “Црвена јабука”, затим бугарска фолк-атракција “Камчија оркестра”, као и “Вокал кидс”, затим фолклораша, репери и други.

Новоустановљена старчевачка музичка манифестација “Дани, музике пјесме и игре”, одржана последњег викенда у јуну на локалном Тргу неолита понудила је садржај широког спектра. Том приликом су бројни љубитељи музике могли да уживају у тродневном програму, када је представљено неколико музичких жанрова.

Овај јединствени догађај, који је био бесплатан за сву публику, организовале су Месна заједница Старчево и Дом културе “29. новембар”, уз подршку Града Панчева.

Све је почело петак, 27. јуна, када је за све пошто-ваоце рокенрол звука приређен седамнаести “Екс-Ју рок фест”, а процена је да је концерту легендарног сарајевског састава “Црвена јабука” присуствовало око импозантних 3.000 људи.

Ни најстарији познаваци прилика у Старчеву не памте да се више људи нашло у центру места. Сви аутобуси који су ишли у том смеру долазили су дупке пуни, а приватни аутомобили су паркирани на свакој иоле прикладној површини у широком кругу.

Што се тиче самог музичког спектакла све је почело добрим уводом који је направила предгрупа, омолошко-панчевачки бенд “Апсурд”. За то време на Тргу неолита сливале су се реке људи различите доби, од оних који су одрастали уз музику осамдесетих година прошлог века до малишана, којима су вероватно родитељи причали о златном добу рокенрола на простору тадашње Југославије.

А онда су се на бину попео вечно млади Дражен Жерић Жера. Овај рођени Сарајлија познат по карактеристичној *њу-вејв* фризури и неизбежном “старкама”, пре тачно 40 година основао је састав са имењаклом Ричлом, чија је музичко стваралаштво тада било инспирисано поред осталог и “Битлсима” и “Индексима”. Име бенда било је уједно и назив првог албума, објављеног већ следеће 1986. године, који је постигао моментални успех и велику популарност широм бивше Југославије.

Жера и Црвена јабука - ванвременски хитови на Тргу

Нажалост, већ истог лета чланови бенда, који су кренули на концерт у Мостар доживели су саобраћајну несрећу код Јабланице у којој су погинули поменути вокални солиста и гитариста Дражен Ричл и басиста Аљоса Буха.

Након године паузе, група је објавила други албум “За све ове године”, који се сматрао неком врстом посвете пострадалим колегама. Тада је деловало да ће се група угасити, јер је Ричл био њен *сирџиус мовенс*, али је успех другог албума охрабрио преостале чланове да наставе као трио, са Драженом Жерићем као певачем, Златком Арсланагићем као главним текстописцем и Дарком Јелчићем на бубњевима.

Жера је успешно водио бенд све до данашњих дана, уз 18 студијских албума, закључно са маестралним концертом за памћење поменуте вечери на старчевачком Тргу неолита, када је са неким новим момцима, који живе у Загребу и Сплиту, направио двоипосатни угођај за све присутне.

А публика је хорски певала све те романтичне хитове као што су “Има нешто од срца до срца”, “Волио бих да си ту”, “Туго, несрећо”, “Тамо гдје

љубав почиње”, “Стижу ме сјећања”, “То ми ради”, “Свиђа ми се ова ствар”, “Бјежи кишо с прозора”, “Зову нас улице”, “Дирлија”, “Да није љубави”...

Наравно, ни бис није изостао. “Јабуку” је, испред организатора, на бис позвао Петар Андрејић, председник МЗ Старчево, који се том приликом и обратио публици позвавши је да подржи овај нови концепт старчевачког летњег програма који се од ове године организује у два блока. Први је управо ова тродневна музичка манифестација, а наставак следи између две старчевачке славе.

Наредног дана, у суботу, 28. јуна, прилику да уживају у музици, песми и игри имали су најмлађи.

Најпре је наступио Плесни клуб “Лана”, који негује мажорет, а потом се представио и Плесни студио “Балерина” с богатим програмом.

Након тога су сви заједно певали хитове с познатим панчевачким дечјим хором “Вокал кидс”.

Све време клинце су на Тргу неолита забављали аниматори, а своје вештине су им приказали и локални извиђачи из одреда “Надел”.

Нешто касније су исте вечери на великој бини на Тргу

неолита своје риме презентовали су хип-хопери и репери Роузи, Јован и Танатос. Многобројна млађа публика - *Тик-џок генерација* уживала је у по први пут организованом наступу репера.

Последњег дана манифестације у недељу, 29. јуна, на ред је дошао и фолк, а звезде вечери били су чланови бугарског урнебесног састава "Камчија оркестра", који је надалеко познат по ултимативном хиту "На китарата Васко Жабата".

Ови фантастични музичари из земље источног суседа одржали су прави шоу, а свој програм су, поред песама бугарског етно-фолка, прожели и добро познатим поп-фолк хитовима с простора целог Балкана. Подршку фуриозном наступу дало им је локално Културно-уметничко друштво "Неолит", које је одржало једносатни концерт свих својих играчких група - од најмлађих до ветерана.

И још једном ваља подсетити на дугу традицију свирања и организовања музичких манифестација у Старчеву.

Као што је речено, већ седамнаест година заредом у том месту наступају најпознатија имена екс-југословенске рок сцене, а готово да нема

Оркестар из Бугарске певао је хит о Васку Жабати

бенда који није свирао на старчевачком "Екс-Ју рок фесту".

Нешто дуже, двадесет година, траје међународни фестивал акустичне гитаре "Гашини акорди", а о популарности "електричног звука" говори и књига "Рокери из неолита", која је објављена пре десетак година поводом четрдесет година рокенрола у Старчеву и хронолошки прати развој локалних музичара и група.

КУД Неолит на великој бини

По први пут на Тргу - реп и хип-хоп: Роузи

У Старчеву се могу чути и другачији звуци, па је тако готово две и по деценије ово место домаћин тамбурашима из региона на манифестацији "Старчевачке тамбурица".

Континуитет постојања локалног културно-уметничког друштва обухвата

неколико деценија, а сваког лета на Тргу неолита се могу слушати локални народњачки и поп извођачи, па чак и класична музика. Није случајно што од пре неколико година панчевачка Музичка школа "Јован Бандур" има своје издвојено одељење у Старчеву.

Ј. Филиповић

Балерине и мажореткиње

КУЛТИватор

историја, култура и млади

Историја

Борба за изградњу цркве

Манастир Војловица била је најближа богомоља за православни живаљ у Старчеву све до почетка друге деценије 20. века, тачније до 1911. године када је 9. августа освештан у то време новоизграђени храм посвећен светом Пантелејмону. Данас је мало познато колико је прецима Старчеваца православне вере труда и муке задала борба за то да коначно добију своју црквену аутономију путем правилне и поштене деобе до тада манастирског поседа с циљем заснивања парохије.

Дугогодишња разилажења и сукоби с настојатељима и братством манастира Војловица чини се да су кулминирала управо уочи почетка градње цркве. Најбоље о томе сведочи један непотписани допис из Старчева упућен редакцији листа „Застава“ објављен у његовом 132. броју 12. јуна 1904. године: „Наше мало село, које броји до 1500 српских православних душа, налази се у близини манастира Војловице. Још из давнина служили смо се као негда сав долњи Банат овом српском задужбином, али је ми Старчевци што је у близини сматрасмо као своју. Кад су околна села почела по-

дизати храмове а за издржавање својих цркава и свештенства имали парохијске сесије и ми Старчвци имасмо за то комад земљишта, што се простире од пута Старчева до Панчева износи 90 ланаца. Но пошто немадосмо своје цркве а парохијске је дужности вршило братство манастира Војловице уживало је и ту нашу даровану земљу. Наши стари, видећи потребу још пре 50 година, основаше фонд за зидање цркве те из тог фонда купише и земљиште за цркву. Неколико пута оправише и сам манастир Војловицу, и сам торањ подиглоше пре толико година. Кад је 1868. ступио у живот краљ. рескрипт, плаћало је Старчево припадајуће приходе манастирској братији и да не спомињем силне утвари (богослужбене предмете, прим. аут.) које наши Старчевци поклонилише светој цркви манастирској. Но како је топла жеља наших старих и наша, да се оделимо те заједнице са манастиром, разлоге боље да не спомињем, сви листом радисмо да фонд црквене општине наше ојача, да и ми сазидамо себи цркву, да изаберемо себи свештеника и да будемо једнаки са нашом браћом у околини. И хвала Богу ево налазимо се сада да то из-

ведемо. Ми имамо у нашем црквеном фонду, који смо сами стекли 40.000 К (круна, прим. аут.) готовине и 102 ланаца земље, те још пре неколико година затражисмо од всл. Сабора да и нашу парохију као самосталну прогласи и да 90 ланаца земље, које су у грунтовници уведени као старчевачка парохијска сесија одреди нами на уживање. Сабор је то одобрио. Саборски одбор јавио манастиру. А када смо ми то од настојатеља манастира Војловице преч. г. Гаврила Аналијева затражили, одбио нас је са тим, да је утоком (жалбом, прим. аут.) напао решење Саборског Одбора код министарства. У исто време је и грунтовно стање поседа код нас уређивала и политичка општина. Видећи ово спорно стање између манастира и наше црквене општине уведе у новој грунтовници ту нашу земљу на своје име. Кад ми то видесмо једногласно у црквеној скупштини устасмо, избрасмо као бранитеља нашег, народног пријатеља Др. Миту Мушицког те је ово дана политичка општина брисала своје укњижење и грунтовно стање по старом остало и сад шта нам је даље преостало, већ морадосмо ту своју земљу судским путем тражити, пошто данашње братство не да на заповест наше највише црквене власти

уређује: **Далибор Мерген**

(камо лепе среће да су Беочинску кају тако лепо бранили) те чекамо шта ће правда решити. У исто доба отказало је братство да калуђер врши црквене дужности у Старчеву, те конзисторија нареди панчевачком проти С. Стојшићу да удеси ко ће вршити дужности црквене под истим условима, као и до сад братство манастира Војловице. И сада настаје заплет. Конзисторија заповеда да бирамо попа и да зидамо цркву. Административни одбор заповеда, да из наших средстава дајемо новац за сесију. Ми се ограђујемо у црквеној скупштини и велимо да хоћемо да зидамо и цркву и парохијски и школски дом из наших средстава, које су нам стари стекли и сачували, али хоћемо да видимо како ће се решити код суда у ствари наших од наших дедова стечених за војничке заслуге 90 ланаца земље, које хоће насилно манастир да присвоји, па ако се по нас повољно реши, зидаћемо и ако не и опет ћемо зидати, само ћемо знати како све да уде-симо, да у овим тешким временима не оптеретимо себе дуговима и тражбинама.”

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Лана Стојановић.

Како те зову?

- Лана.

Кад си рођена?

26. јануара 2012.

Како би себе описала у једној речи?

- Дружељубива.

Школа?

- Основна школа „Вук Стефановић Караџић” и Музичка школа „Јован Бандур”, инструмент кларинет.

Шта радиш у слободно време?

- Дружим се и возим ролере.

Коју музику слушаш?

- Слушам све.

Омиљена песма?

- „Ризик” од Џејле Рамовић и Неплу.

Омиљени певачи?

- Џала Брат и Буба Корели.

Омиљена певачица?

- Теодора Цехверовић.

Најдражи стих?

- У једном „заувек” све се промени.

Шта ти је важно у музици?

- Ритам и текст.

Шта те опушта?

- Дружење и вожња ролера.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Такмичења и серије.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Ријалити програме.

Омиљена књига?

- „Лето када сам научила да летим” од Јасминке Петровић.

Омиљени филм?

- „Лето када сам научила да летим”.

Омиљени глумац?

- Милош Биковић.

Омиљена глумица?

- Олга Одановић.

Омиљени спорт?

- Клизање.

За кога навијаш?

- За „Партизан”.

Где излазиш?

- У Старчеву.

Шта је за тебе љубав?

- Поверење.

Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?

- Зубарка.

Чег се плашиш?

- Мрака.

Шта ти смета код других?

- Дволичност.

Твоја врлина?

- Искреност.

Твоја мана?

- Тврдоглавост.

Најбољи друг?

- Јован.

Најбоље другарице?

- Тамара, Александра, Јована, Анђела и Анђела.

Шта би поручила младима у Старчеву?

- Верујте у људе, а слушајте срце!

29.
по
реду

Дани дружења 2025.

Старчево, 25.7. - 10.8.

ДРУГИ ДЕО ЛЕТЊЕГ ПРОГРАМА 2025. (први део одржан је 27-29. јуна)

25. јул - петак

Трг неолита, 19 сати:
Извиђачки вишебој - отварање

26. јул - субота

(током целог дана):
Извиђачки вишебој
Мала сала Дома културе, 18 сати:
Банатски гушт
(кулинарски шоу)

27. јул - недеља

Двориште Школе, 11 сати:
Извиђачки вишебој - затварање
Трг неолита, 21 сат:
Рок свирка - ВИС Графити
(Бг.) + Штрафт (Па)

28. јул - понедељак

Клуб инвалида рада, 18 сати:
Турнир у доминама
Музеј (галерија), 20 сати:
Чајанка у музеју - дружење и
разговор са креативним
суграђанима
Трг неолита, 21 сат:
Тамбурашки концерт
- ТО Неолит

29. јул - уторак

Музеј (галерија), 20 сати:
Додела признања Заслужни
Старчевац за 2025. годину
Трг неолита, 21 сат:
Концерт филмске и модерне
музике на класичан начин
- Београдски гудачки квартет

30. јул - среда

Месна заједница, 11:45 сати:
Огњена Марија - резање
славског колача

Општински стадион, 18 сати:
Ревиијална фудбалска утакмица
ФК Борац - ОФК Београд

Мала сала Дома културе, 17:30
сати:

Предавање и дружење пчелара

Трг неолита, 18 сати:

Продајна изложба меда и дес-
тилерских производа + плус
базар Удружења жена Неолит

Трг неолита, 19 сати:

Забава за најмлађе
- Кловн Шашавко

Трг неолита, 20:30 сати:

Концерт евергрин
и поп-музике: Нада Попаз

Кафе Мехх-М, 22 сата:

Журка/наступ Кристијана
Тубе

31. јул - четвртак

Клуб инвалида рада, 18 сати:

Турнир у јамбу
Трг неолита, 21 сат:
Рок свирка - Креативни неред
и гости

1. август - петак

Општински стадион, 18 сати:

Турнир у малом фудбалу
Музеј, 20-23 сата:
Неолитска ноћ - вечерњи
обилазак музеја у пратњи водича
Трг неолита, 22 сата:
DJ Marko Monya - популарни
хитови на модеран начин

2. август - субота

Општински стадион, 15 сати:

Такмичење у припремању
гулаша
Терен у Школи (тартан), 16 сати:
Ревиијална кошаркашка утакмица
КК Старчево - КК Лајт тауер
Терен школи (песак), 16 сати:
Турнир у одбојци на песку
Општински стадион, 18 сати:
Турнир у бацању камена
с рамена
Кафе Чаплин, 20 сати:
Паб квиз

3. август - недеља

Црква Огњене Марије, 8 сати:

Освештавање нове цркве
Клуб инвалида рада, 18 сати:
Турнир у ремију
Трг неолита, 20 сати:
Мађионичарски шоу

4. август - понедељак

Трг неолита - парк, 19 сати:
Изложба кућних љубимаца

5. август - уторак

Терен у Школи (тартан), 16:30 сати:
Турнир/школица кошарке
Кафаница Терза, 16 сати:
Турнир у шаху
Код пензионера (Волејбол), 17 сати:
Такмичење у Не љути се човече
Трг неолита, 19 сати:
Пагусово вече заборављених
дечијих игара (дечији програм)

6. август - среда

Плато кафеа Чаплин, 16 сати:
Ловачки котлић
Терен у Школи (тартан), 16:30 сати:
Турнир/мини-баскет
Трг неолита, 19:30 сати:
Представа за децу - Златокоса

7. август - четвртак

Код пензионера (Волејбол), 17 сати:
Такмичење у пикаду
Музеј, 19 сати:
Пагусова Потрага у музеју
- интерактивна забава за децу
Трг неолита, 19:30 сати:
Ролеријада

8. август - петак

Трг неолита, 19:30 сати:
Бициклијада
Трг неолита, 20:30 сати:
Концерт КУД-а Неолит

9. август - субота

Храм Св. Пантелејмона, 9 сати:
Славска литургија (увече вашар)
Општински стадион, 18 сати:
Међународни сусрет рагби -
ветерана (рагби терен)

10. август - недеља

Хиподром/стрелиште, 9 сати:
Такмичење у гађању глинених
голубова
Терен у Школи (тартан), 16:30 сати:
Турнир у кошарци/млађи пионири

ПРОГРАМ ОРГАНИЗУЈУ:

Месна заједница Старчево,
Дом културе, спортски клубови,
удружења грађана и волонтери
* У СЛУЧАЈУ ЛОШЕГ ВРЕМЕНА
ПРОГРАМИ ЋЕ БИТИ ОДЛОЖЕНИ *
Инфо: МЗ Старчево: 631-144
www.starcevo.org.rs

СВА НАША СТАРЧЕВА

Пише: Пејтар Андрејић

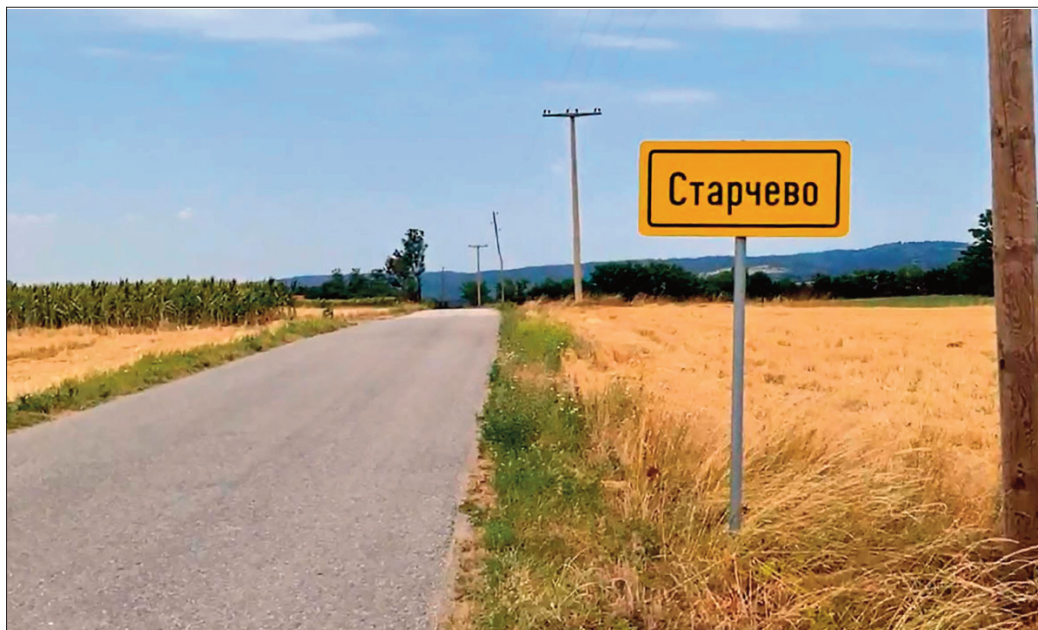
ЈЕДНО ИМЕ - ЧЕТИРИ ЛИЦА: ПРИЧЕ ИЗ РАВНИЦЕ, СА ПЛАНИНА И ЈЕЗЕРСКИХ ОБАЛА

Када се чује за Старчево, најчешће се помисли на ово наше насеље у јужном Банату. Међутим, иза овог имена крије се још неколико места која носе исто име, свако са својим посебностима, причама и наслеђем. Овај текстови ошвања крајњу серију новинских прилога о местима која деле име, али не и судбину. Обишао сам сва Старчева и желим да вас упознам са њима. Прво на реду је село Старчево у општини Пећровац на Млави

Старчево код Петровца на Млави - тишина предела, глас прошлости

Скривено у благим брдима источне Србије, Старчево код Петровца на Млави је мало и тихо село које неупадљиво постоји на мапи, али дубоко усађено у меморију краја и својих мештана. Смештено недалеко од магистралног пута, село као да стоји у сенци веће и живље вароши, али управо та спокојност и одсуство ужурбаности чине његову драгу. Броји око 400 становника, а већина се изјашњава да је влашке националности. Старчево је насеље традиционалног типа - не претендује да се развија у урбани центар, али се поноси својом историјом, вредним домаћинима и природом која га окружује. Пољопривреда је и даље главна делатност. Поља пшенице, кукуруза и сунцокрета окружују село као штитови - чувајући и хранећи његове људе. Баш као и многа друга села у Србији, и ово Старчево се суочава са одласком младих, много њих је у иностранству, али они који остају, остају с љубављу и поштовањем према земљи и завичају.

У центру села налази се стара школа, некад пуна

дечије граје, данас симбол једног времена које се постепено повлачи. У порти мале цркве, под сенком вековних храстова, мештани се окупљају за славе, празнике, сахране и ретке свечаности. Место је то где време не жури, где се још увек живи у ритму природе.

Интересантно је да се у околини села могу наћи остаци старих сеоских стаза, воденица и зидина за које мештани кажу да су из времена када је село било знатно веће и живље. Иако није археолошки истражено

као наше Старчево, ни њему не недостаје прича о ратовима, миграцијама, обновама и људима који су долазили и одлазили.

Влашки језик, у овом крају изразито присутан и жив, сачуван је у свим сферама живота: у дому, на њиви, у обичајима, па и у песми. Мештани, свакако, говоре и српски, али с понекад намерном резервом - влашки је језик дома, српски света. Та двојност је део идентитета.

Добродошли у Старчево!

Село има своју богату културну и духовну традицију. Многи обичаји се везују за паганске остатке који су у влашкој култури преплетени с хришћанством. Знају се дани када се "не ради", када се пали свећа за мртве у дворишту, или се ујутру разговара с водом. Песма, тужна и наративна, и даље има своје место у животу мештана, као и незаобилазна фрула. За време сеоских слава или свадби, још увек се могу чути архаични напеви који као

Старчеви из Хомоља воле посело

Удружење жена "Старчевљанке"

да одзвањају из неког другог времена.

У селу живи углавном старије становништво. И даље се одржавају видови заједничког живота - било кроз задруге, договоре око радова, жетви и помоћи. Недавно је одржан и први фестивал пан-торте, који је окупио удружења жена из околине, али и шире - овом "слатком" надметању учествовале су и наше суграђанке из Удружења жена "Неолит". Ову манифестацију организује агилно Удружење жена "Старчевљанке".

Старчево код Петровца на Млави представља један од оних малих, невидљивих стубова Србије, село чији животни ритам није одређен сатом, већ сунцем, кишом и празником. Оно је уједно и место прелаза - између језика, култура, традиција. Људи овде носе своје старе обичаје као тешке торбе: нису увек лаки, али без њих се не може. Мало село које се бори за опстанак стрпљењем и људском добротом, које можда нећете видети у шареним туристичким брошурама, али ћете га памтити ако једном свратите.

Легенда о "старчевом камену"

□ У близини села, на узвишењу изнад Млаве, налази се један усамљени камен, необичног облика, који мештани зову *старчев камен*. Према предању, давно је ту живео усамљени калуђер, "старац" који се повукао из света и живео у пећини изнад села. Био је познат по својој мудрости и лечењу биљака - долазили су му чак и Турци, али и српске мајке које су тражиле спас за болесну децу. Када је старац осетио да му се ближи крај, попео се на камен с погледом на долину и, кажу, цело село се тог јутра испунило мирисом тамјана и шумом звона, иако нигде није било цркве. Од тада, мештани верују да је тај камен место "тихе молитве", и често се ту остављају по који цвет, или се у тишини седи. И данас неки старији људи кажу да кад падне магла преко Млаве, из правца тог камена понекад се чује шапат, као да неко чита молитву.

□ Ово сеоско насеље је збијеног типа. У центру села куће су једна другој најближе, до 50 метара, а даље од тога има их и до 400 метара распона. Површина овог села је 1.650 хектара. Повезује га неколико засеoka са презименима: Паприкоњи, Јеримоњи, Мрђињи, Јокоњи, Стреињешки, Драгучи, Барони... Под именом *Старци*, помиње се 1467. године као трг са 16 кућа, а 1718. као "пусто место" у Кучајском округу. Становништво овог Старчева је већински влашко, и заветине села су Тројице и Св. Апостоли Варнава и Вартоломеј.

Стариначко је и досељено из Црне Рече и Тимочке крајине. Индекс демографског старења креће се у распону од 0,6 (1961.) до 1,3 (1991.). Струју добија 1961. године, телефонски саобраћај 1992. године, а асфалтни пут крајем 80-их година XX века. Има четвороразредну основну школу и дом културе. У атару (Бољетински поток) су утврђене резерве лигнита.

APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- **ROŠTILJ za sve vrste proslava** -
- **veliki izbor PIZZA** -
- Radno vreme: 10 - 22 h**
- * **Ponedeljak - neradni dan**

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: 062 18 80 141

у Ђерму

Радован Стојановић Бане, наш суграђанин

Носталгија за неким лепим временима

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја сада већ тридесетједногодишњег месечника "Старчевачке новине" је Радован Стојановић, звани Бане, рођен је 1953. године у селу Кијевцу код Сурдулице код Власинског језера, од мајке Круне и оца Љубише, уз још годину дана старијег брата Радолуба, који је нажалост настрадао пре око три године.

У Банат се његова породица доселила две године касније, а у Старчево су дошли 1960, где је Бане живи до данас. Ту је завршио и основну школу, а потом и дрвопрерађивачки занат у Панчеву.

Тим послом углавном се бавио целог радног века, а радио је у "Утви", "Гају", "Јавору", "Стаклопану". Ипак, Старчевцима је најпознатији као паркетар, чиме се приватно бавио скоро пола века.

Оженио се 1979. године са Лепом, коју је случајно упознао у завичају на Власинском језеру. На пут су извели ћерку Сандру (40), од које имају унукe Габријелу и Маријету, као и сина Дејана (45), који има шестомесечног сина.

Како је одрастао мали Бане?

- Две године након мог рођења, 1955. године, моја

породица се населила у Банату и то најпре у Банатском Брестовцу, на Милорадовићевој пустари, ван места, негде тамо према Дунаву. Веома добро је памтим, а то је био претходно немачки логор, па су остали напуштени објекти. Била је једна огромна зграда, као менза и неке канцеларије, али то су после срушили, јер је брстовачки комбинат тај простор преузео и преуредио. Покојни отац је радио на фарми код крава, а мама у задрузи, на копању. Иако смо били беда и сиротиња, нама је било прелепо. У том логору било је мало спортских терена, па смо се брат и ја тамо играли с децом од других станара којих је било по тим зградама. А након пет година безбрижног одрастања смо се одселили.

Пресељење у Старчево...

- Те 1960. године дошли смо у Старчево, јер је тату позвао колега, сада покојни чика Богдан, који му је рекао да и ПИК у Старчеву има исто фарму, на којој су држали краве и другу стоку, па се отац тамо запослио. Најпре смо становали годину дана у Улици Матије Гупца, код Ананија Вуловића, што је, такође, било веома скромно - само кухиња и собица, где смо се не-

Чика Бане

како збили нас четворо. После је тата подигао неки кредит и купили смо у Улици Панчевачки пут малу кућу од трске од неке ромске породице, који су углавном у већини живели у околини ка Утринској улици. Онда су родитељи поново успели да скрпе нешто пара је направе ову кућу, у којој и данас живимо.

Детињство...

- Од малена смо брат и је почели да радимо, али се нашло и нешто времена за игру и то пре свега с другарима из комшилука као што су Мита, Ђура и други. Најомилјенија игра нам је била клис, а овде у "рупама" била је и нека барица око које смо се окупљали. Тамо било и клизања, а правили смо и дрвене скије. Ту нам је било и игралиште, где смо се углавном дружили уз лопту. Било је мало и дечачког крадуцања воћа код баба Лујзе, али смо углавном били мирни и послушни.

Школа...

- Био сам релативно добар ученик и нисам правио никакве проблеме, јер су ме родитељи, као и брата, васпитавали да будем послушан и вредан. Учитељ је био Сова, који нас је много чему научио. У основној школи смо у то време мењали локације, јер је велика зграда направљена тек касније. Тако смо имали часове у згради данашње Месне заједнице, као и тамо где је данас пијац. Било је и

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерам
Старчево

учења, али и дружења и другара, као што су Слободан Горуновић, Буле Анђелковић, Иванка Барашевић... Све у свему, имали смо дивну генерацију. Што се мене као ученика тиче, једини проблем је био мало та математика, а све друго сам у принципу волео, нарочито руски.

Ручни радови...

- Ипак, увек ме вукло да петљам око тих ручних радова. Највише ми је одговарала тестерица, па рамчић и да мало резбарим, да режем, да правим нешто попут Ајфелове куле и томе слично на техничком код наставника Пере Драгојерца. Када сам завршио основну школу, уписао сам у "Пајину" у Панчеву, за столара на дрвопрерађивачком смеру. То је заправо оно што сам највише волео и нисам имао проблема у средњој школи. Нашао сам се у томе, куповао те столарске машине и једноставно волео сам тај занат.

Посао...

- Потом сам се запослио у "Утви" 1972. године, која је тада била дивна фирмица од око 5-6.000 радника. Ту сам три године провео са дивним мајсторима и правим уметницима од којих сам могао и нешто да научим, па сам нашао себе у тој столарији. После три године напустио сам "Утву" и прешао у Индустрију намештаја "Гај", где ми је вероватно било и најбоље. Тамо сам провео четири године и нагледао се тог намештаја и лепоте и научио нешто позитивно. Потом сам се запослио у Занатско-услугном предузећу "Јавор", где сам стекао велико искуство од ових најстаријих мајстора, јер се радио углавном класични намештај. Ишли смо и по теренима и силне објекте опремили. Тако сам био у Београду на мору, па у Сутомору, у Бару. Тамо смо радили када је Црну Гору задесио земљотрес и поправљали бунгалове и свашта...

"Стаклопан"...

- Те 1985. године, када сам прешао "Стаклопан". Ту сам провео око 17 година на уградњи ауто стакла, шофершајбни и прављења свих тих модела. Уграђивао сам стакло у аутомобиле, аутобусе и све што је било у домену

те струке. За мене је то било ново, јер се радило са неким новим материјалима, што сам све убрзо савладао и добро испекао занат. Када је пре 13 година "ђаво однео шалу" да затвори "Стаклару", више нисмо имали ни стакла за уградњу, самим тим ни посла, па сам и то морао да напустим.

Паркетарство...

- Паркет сам радио од 1985. године упоредо са званичним послом, заправо после радног времена. У међувремену сам купио машине, и брат и ја смо уграђивали паркет, хобловали и радили све с тим у вези. Било је много посла и тиме смо се бавили пуних 45 година, не само овде, него и по целој Југославији. Иначе, када сам напустио "Стаклопан", радио сам две године у фирми "Грађаромет", али и ту убрзо више није било посла. Након тога се нисам запошљавао по фирмама и то после око 30 година радног стажа. На крају сам нашао себе у овоме и само сам приватно после радио паркет. И то до 65. године старости, откада сам у пензији.

Пензионерски дани...

- Ево, седма година како сам у пензији. Шта да кажем, нестало је овај посао, паркета више нема, само понеко хобловање и то је то. Сад иду ови ламинати, али по мени је то "колико пара толико музике", јер нема без ове класике ништа. Сада углавном уживам у пензионерским данима, мада сам навикао да радим, да имам обавезе, јер имам и изграђене радне навике. Ипак, за мене има увек нешто по кући, али то су махом ситнице.

Старчево, данас?

- За Старчево ме највише везују лепа давна сећања, иако не спорим да је сада све сређено и пристojно за живот.

Тако љовори овај вредни, скромни и доброћудни Ситарчевац, а својим суграђанима љоручује:

- Да буду доброг здравља, као и да се ови међуљудски односи што пре врате у нормалу, јер пребрзо живимо и немамо времена за дружење, чега је некад било напретек, када смо делили и добро и лоше.

Јордан Филиповић

ЕКО: Рециклирај!

Прваци Дорике Журбан рециклирају

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Једанаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфурту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

Савић седми у финалу Звезда Гранда

У великом финалу такмичења певача "Звезде Гранда" у сезони 2024/25. нашао се и наш суграђанин Данијел Савић као финалиста из тима Светлане Цеце Ражнатовић. Те вечери запевао је два пута. У првом наступу подршка на сцени су му били колеге из бенда "Мега херц". Затим је уследио први пресек гласова публике која је пресудила да се, од двадесет кандидата, Савић нађе међу дванаест најбољих. Затим је уследило друго представљање и ново гласање публике која је одлучила да наш Данијел ипак не иде даље.

Пласман у финале и заузето 7. место је велики успех за свакога ко је добио прилику да се такмичи у "Звездама Гранда" што је пошло за руком нашем Старчевцу ове сезоне. Данијел каже да је презадовољан овим успехом и захваљује се свима на подршци.

М. Ј.

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

*ROBA ŠIROKE POTROŠNJE

*HLADNO OSVEŽENJE

RADNO VREME 24h

ИЗВИЋАШТВО

Летњи бивак крај ковинског језера

Старчевачки скаути организовали су бивак, односно ноћење под шаторима покрај градског језера Шљункара у Ковину, од 3. до 6. јула, за још једно ново незаборавно искуство. Ова извиђачка активност била је намењена свим узрастима као део савладавања изазова у оквиру извиђачког програма, али и као део припрема за летњи табор, који се ове године планира у Црној Гори.

На почетку сваког бивка, прво је неопходно испланирати и подићи камп. То су урадили старији извиђачи, како би све било спремно за долазак млађих чланова. Уз подизање шатора и постављање кампа, припремили су и атмосферу која је обећавала дане испуњене учењем, дружењем и пустиловином.

Прво вече је протекло уз логорску ватру, песму и и сада већ традиционални *манчмелоу* - као права извиђачка класика, која има своју невакидашњу чар. Затим је за старије скауте око ватре одржана радионица посвећена менталном здрављу, јер у извиђачком духу вођење рачуна о сопственом телу се не раздваја од вођења рачуна о стању духа и психе. У овом случају радионица је била и повезница присутних и вид међусобне подршке.

Други дан бивка, петак, био је дан који је донео прво узбуђење - стигли су млађи чланови. Дочекани су ручком који су припремили претходно пристигли извиђачи - бело месо и пиринач, припремљени у природи. Уследило је упознавање са кампом и распоређивање по шаторима, а затим, након паузе, почеле су и прве радионице. Полетарци и пчелице су освајали захтевну вештину "Робинзон". На почетку су слушали причу о Робинзону Крузоу и његовом преживљавању на пустом острву, а затим су учили о основним алатима који се могу направити и користити у природи и како да направе *сунчани саји*. Млађи извиђачи су истраживали свет обновљивих извора енергије, очување природе и биодиверзитета, док су они старији израђивали постере на сличне теме како би знање лакше пренели млађим другарима. Поподне је протекло у купању и игри у језеру што је било право освежење након активног дана. Вече је донело нови разноврстан програм. Неко је био на игралишту, неко се окушао у пе-

Скаутски сплав

цању, а неки на терену за спорт. Када је мрак пао, уз светлост ватре започео је извиђачки културно-забавни програм, који је био *шлаг на шорџи* тога дана, уз бројне песме, скичеве и много смеха. Одлазак у шаторе на спавање и распоређивање по сменама за ноћна дежурства крај ватре, донео је нова узбуђења јер је неким а једно и друго било први пут, што су дефинитивно успомене које се не заборављају.

Субота је почела разгибавањем на свежем јутарњем ваздуху. По завршетку доручка, дошао је следећи изазов: изградња сплава од шаторских крила и унутрашњих тракторских гума. Након сналажења, сви су успешно заплвили језером. С обзиром на то да нико није пао са "палубе", осмеси пуни поноса су говорили више од речи. Старији скаути су за то време припремали пасуљ у котлићу са кобасицом и салатом - традиционални ручак какав извиђачи увек воле. Поподне је било резервисано за упознавање Ковина. Организована је шетња кроз центар овог места, дегустирање вероватно најбољег сладоледа у околини и затим обилазак кеја где су скаути посетили макету слива Дунава кроз Србију, са илустрацијом корита реке и градове кроз које Дунав протиче. Макета нас је подстигла колико је Дунав моћна река и колико треба да ценимо природне лепоте наше земље, баш да се не би десило да их једнога дана гледамо само на макетама. Вече је поново било у знаку културно - забавног програма, дежурстава и разговора под звездама. То су те мале, али вредне лепоте које се дубоко урезују у сећање.

Недељно јутро дочекало је извиђаче пријатном ведрином. Буђење је било природно, само уз сунчеву светлост,

топлоту ваздуха који сигнализира нов дан и уз цвркулт птица. Извиђач иза себе се труди да не остави ништа осим захвалности према месту где је био. Тако је недеља пре јаког сунца била резервисана за паковање кампа. Док се камп лагано распоређивао, скаути су приметили групу људи у близини, међу којом је било и једно познато лице. Била је то Тамара Мисирлић, оснивачица фондације која помаже угроженима. У разговору са старчевачким скаутима открила је да је и она била део извиђачке организације у младости и да јој је то једно од најдражих доба детињства. Затим је причала са најмлађим члановима и поклонила им чоколадице, након чега је направљена и заједничка фотографија. Ово је све подсетило да, чак и кад физички напустимо организацију, вредности и дух извиђаштва остају с нама и обликују нас заувек.

Пуни утисак и захвални за прелепе дане и нове успомене, извиђачи су спаковали своје ранчеве и упутили се кућама, сада још спремнији за све друге авантуре које им предстоје.

М. Сјана и М. Ивошевић

Кроки вести

- Од 25. до 27. јула старчевачки извиђачи ће угостити више десетина гостију у оквиру кампа "Дани дружења" и традиционалне истоимене извиђачке акције. Посетите нас.
- Од 28. јула до 7. августа, 21 извиђачи из Старчева и Велике Плана, реализоваће летњи табор у месту Бијела у Црној Гори, које се налази у Бокаоторском заливу.

Старчевачке бразде

Актуелно: Жетва у старчевачком атару

Старчевачки пољопривредници су жетву пшенице завршили у првој декади јула. Пратило их је изразито суво време, али једним делом у таласу изузетно високих температура које су у доловачком и новоселанском атару, на пример, довеле до пожара, али то је, срећом, избегнуто на старчевачким пољима.

Према речима Саше Стојанова, председника старчевачког Удружења пољопривредника, принос пшенице је задовољавајући ове године, али не и цена која је на нивоу од пре десетак година. Поређења ради, он наводи да је тада килограм пшеничног зрна плаћан 22 динара, а једна кифла коштала је 12 динара, док је сада цена 21-22 динара за килограм пшенице, а кифла и до 52 динара. Стојанов још каже да цена која би покрила овогодишњу производњу је 26-27 дин/кг па до 32 дин/кг зависно од приноса.

Они пољопривредници који имају могућност да складиште овогодишњи род пшенице у бољој су позицији јер ће чекати бољу тржишну цену. На ову тему огласила се и Републичка дирекција за робне резерве која је на свом сајту 4. јула објавила да ће вршити куповину меркантилне пшенице рода 2025. године, домаћег порекла, по цени од 23 дин/кг без пореза на додатну вредност.

С друге стране, Министарство пољопривреде наставља подршку сетви кроз субвенције за употребу сертификованог семена. Расписан је Јавни позив за подношење захтева за остваривање права на регрес за сертификовано семе за 2025. годину. Сви носиоци активних пољопривредних газдинстава, који су до 15. јула уз поднети захтев поднели и рачун о куповини сертификованог семена издат у периоду од 1. августа 2024. године до дана подношења захтева, могу да остваре право на подстицај у износу до 17.000 динара по хектару.

У старчевачком атару око 30% ораница буде под житом, али због умањеног рода кукуруза услед суше, може се очекивати већи удео пшенице наредних година.

Саша Стојанов се захваљује суграђанима на толеранцији и стрпљењу током жетве када је пољопривредна механизација пролазила кроз насеље. На неким местима крошње дрвећа онемогућавале су пролаз истим што ће бити решавано у сарадњи са комуналним службама. Стојанов поздравља уклањање депонија у атару око насеља и апелује да се не стварају дивље депоније јер оне загађују земљиште и воду.

М. Јовишић

Информација

□ Месна заједница Старчево и ЈКП "Старчевац", у сарадњи са Градом Панчевом, очистили су дивље депоније, односно сметлишта у атару. Неке од тих локација већ су опремљене видео-надзором. Стога, позивају се мештани да не бацају смеће на недозвољене локације јер ће свака таква активност бити санкционисана.

Пчеларство:

Пчеле су једини инсекти који праве готов производ за људску исхрану - мед. Мед је исхрана, мед је лек, мед је послас-тица.

Од кад постоји Старчево постоје и пчелари или зољари како су их раније звали. Модерно друштво пчелара формирано је 16. јануара 2000. године, понајвише захваљујући покојном Бати Петковићу из Крагујевца који је за време бомбардовања 1999. године са својом јединицом био војник-резервиста у Старчеву и дружио се са пчеларима, а у исто време био и потпредседник асоцијације пчелара Србије. Помогло је око израде статута и регистрације друштва. Ову иницијативу подржала је и локална заједница. Прво руководство новооснованог Друштва пчелара "Старчево" чинили су председник Паја Орешковић, благајник Пуниша Јовић и секретар Стеван Петровић, а чланство су сачињавали: Златко Радочај, Коста Аћа, Пера Шиц, Јордан Антонијевић, Мића Јовановић, Миле Бабин, Драгољуб Бежунар, Тома Петковић, Миша Иванић, Ђока Шкулић, Паја Стојанов Зеља...

Од тада постоји и традиција да се за Огњену Марију имамо и скуп јужнобанатских пчелара. То је традиција која траје и даље, тако да ће и ове године, 30. јула, од 18 сати, у малој сали дома културе бити одржано предавање професорке Снежане Милосављевић из Пожаревца на тему болести пчела. Истог дана, на Тргу неолита ће се одржати продајна изложба меда и опреме за пчеларство.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Природа овог лета јасно показује своју моћ: најпре врели сушни дани - па онда суперхелијске олује са снажним плусковима и градом. Стручњаци кажу да нас у наредним годинама очекују сушнија и топлија лета са могућношћу преласка олуја у торнада. Сада је свима видљиво да без наводњавања више неће моћи.

У зависности од микро-локација, примећени су ломови стабала у воћњацима и омлаћен плод (тамо где га је било). У виноградилима слично, што значи још много додатног и непланираног рада. Потребно је воћке и лозу сачувати за следећу годину.

Неки (паметнији) дестилери су на време обишли хладњаче и купили заостале залихе смрзнутог воћа и сада га полако дестилују. Ове јесени не очекујемо много ракије и вина.

Здрави и вредни били,

Божидар Димићрић
Друштво виноградара, воћара и дестилера

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТЪ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позиви Зоохигијену: 352-148

Црпнице из прошлости

• new edition

Пише:
Вера
Шкулић

Старчевачке породице: Пољак

Стари корени, занат и
тамбура

Када би неко желео да напише историју Старчева кроз судбине његових људи, породица Пољак била би незаобилазна станица. Ова породица води порекло из села Прибилићи код Теслића (данашња Хрватска), а иако не постоји тачан податак о години њиховог доласка у Старчево, познато је да је насељавање становништва из Хрватске на ово подручје започело 1733. године. То указује на вишегенерацијску, дугогодишњу традицију присуства породице Пољак у Старчеву, дубоко укоренењу у историји и развоју овог места.

Њихова прича почиње Симеоном, или како су га звали, Шимуном Пољаком. Рођен око 1830. године, Симеон и његова жена Марија, рођена Саборски, утемељили су једну од грана које су испреплетале векове, земљу, занат и музику. Из њиховог брака родио се Иван 1856-1888, човек који је, нажалост, преминуо млад. Ипак, оставио је наследнике и траг, у имену, али још више у занату и духу. Његова жена Ана, рођена Рипек из Опова, остала је удовица и преудала се за Јосипа Бунчића али је кроз потомке које је имала с Иваном наставила нит породице. Њихов син Андрија, рођен 1881, био је један од кључних стубова даљег рода. Био је кројач, занат који није само кројио одела, већ је спајао људе, комшије, пријатеље. Његова прва жена Марија, рођена Грусинг, родила му је децу која ће у будућности Старчева имати своје странице. Роза (1903-1917.), Паја (1906-1923.) и Катарина (1910-1993.) удадбено презиме Јелић. Након Маријине смрти, Андрија се оженио други пут, с Јулијаном (девојачко Богут), удовицом Паје Катића, и из тог брака родили су се Винко (1924-2002.) и Марко (1926-1945.). Марко је погинуо у рату. Грана која је

наставила да расте јесте преко Винкове стране. Винко је био колар, одатле и други надимак *Коларови*. Шпиц-наме.

Винко Пољак, био је душа заната и руку које су стварале. Оженио се Јованком Милићев, женом која је, између осталог, била одлична молерка, уметница зида и четке. Из њиховог брака рађају се Никола (1950.) и Пера (1955-2014.). Никола и Пера су оставили велики траг у културној и уметничкој историји Старчева. Од сликарства до тамбурице. Оно што посебно дира јесте уметнички развој Пера Пољака, човека који је већ у школским данима показивао изузетан музички таленат. Кларинет је био његов први инструмент, али ту није стао. Временом је свирао бубњеве, гитару, тамбуру, па чак и хармонику. Био је део старчевачког рок бенда "Блади флеш", у време када се музика слушала из срца и имала другачији, здравији утицај на младе. Касније је прешао у свет тамбурашке музике, свирајући у оркестру који је пратио фолклорни ансамбл. Његов таленат није остао незапажен. Забележен је и сусрет са легендарним Јаником Балажем, који му је лично упутио похвале. Путовао је по Европи, наступао на многим сценама, али је увек остајао веран Старчеву и пријатељствима која је тамо стицао. У пензији је основао омладински тамбурашки оркестар "Неолит" и посветио се преношењу знања младима. Његова љубав као и љубав његовог брата Николе према уметности није била ограничена на музику, Пера је био изузетан сликар а у Николиној уметности уживамо и дан-данас. Иако Пера данас није међу нама, његово наслеђе живи кроз љубав према уметности коју је пренео на своју ћерку и преко дела и заслуга које је оставио Старчеву. Пера се оженио Зорицу девојачког презимена Стакић (1950.) из Обреновца.

Пера Пољак у младости

Са својом супругом је одгајио девојчицу Нину на коју је покушавао да пренесе музичко знање - свирала је клавијатуре, али је након његове смрти

престала. Како је рекла, није имало смисла свирати без њега, јер су увек свирали заједно.

(наставаће се)

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Стефан Мандић

Да подсетимо Старчевце о коме се ради...

- Зовем се Стефан Мандић, дугогодишњи Старчевац, и овом приликом желим да поделим са својим суграђанима и читаоцима наших новина јаснију слику о животу у земљи у којој тренутно живим са својом породицом.

Где сада живите?

- Преселили смо се из Старчева у једно лепо место Хојбах, у југозападној Немачкој, у покрајини Баден-Виртемберг, недалеко од Штутгарта.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Наш долазак и почетак живота и рада у другој држави, као и код већине наших колега, пријатеља и познаника, донео је многе изазове - био је то шок, стрес и велики терет. Моји синови су се, срећом, лакше привикли на нову средину него моја супруга и ја. Ипак, лепо је научити нешто ново, доживети другачије и проћи путем којим раније нисмо ишли.

Сада, после неког времена проведеног овде, могу да кажем да смо задовољни. Иако нам неке ствари недостају, трудимо се да сваки слободан тренутак искористимо на прави начин и посветимо га нашој деци.

Желим да истакнем да живот овде, као и у свакој другој земљи, није једноставан. Многи мисле да је све лако и лепо, али постоји и друга страна приче. Радим као оператер у производњи фасадних премаза у једној фирми која производи грађевински материјал. Тај посао радим већ дуго и успешно сам се снашао, али већину дана проводим одвојен од породице, радећи на машини.

Волео бих да имам више слободног времена да га могу посветити породици. Тежим ка томе и надам се да ћу успети. Ово је та друга страна живота у овој земљи... Сваки радни дан је углавном исти: устајем, одлазим на посао, радим већи део дана, враћам се кући и трудим се да максимално искористим време са породицом. Кад падне мрак, одлазим на спавање како бих био одморан за наредни дан. Монотono? Да, али то је реалност за многе од нас који живимо и радимо овде.

Има ли носталгије? Да ли долазите у Старчево и колико често?

- Размишљамо о повратку у наше Старчево - често је то тема наших разговора. Верујемо да ће до тога сигурно доћи, само треба још мало стрпљења и рада овде, па ћемо се једног дана вратити кући.

Добро је то што често долазимо у Старчево. Трудимо се да то буде сваких три до четири месеца. Нажалост, пропуштамо много лепих тренутака које не можемо да вратимо, али сваки долазак користимо да проведемо време са драгим људима и надокнадимо оно што смо пропустили.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Свима који планирају живот и рад у иностранству, желим да поручим: добро размислите, посаветујте се са породицом и са онима који већ живе далеко од својих домова. Мој савет је - ако баш желите или морате, крените. Не губите наду, јер лепши дани сигурно долазе.

А мојим драгим Старчевцима желим да кажем - уживајте у сваком тренутку, будите уз своје најмилије и цените сваки слободан час, јер време које пролази никада не можемо да вратимо. Чувајте породицу, пријатеље и себе - то је највеће богатство које имамо.

Срдачан поздрав од породице Мандић из Немачке!

П. Андрејић

Стефан Мандић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ *Старчево-Град* је епонимни локалитет старчевачке културе која се датира у период старијег неолита. Овај локалитет је уписан у централни регистар 1993. године као споменик културе од изузетног значаја. Прва ископавања започела су 1928. године, а сондажна истраживања вршена су 1931. и 1932. и представљала су сарадњу Народног музеја и Харварда. Ископавања су вршили Миодраг Грбић и проф. Владимир Фјукс. Средином 20. века, истраживали су Милутин и Драга Гарашанин. Ревизиона ископавања била су 1969. године, а заштитна током 2003. и 2004. године. На фотографији се виде прва ископавања, тридесетих година прошлог века.

П. Андрејић

ВУКОВАЦ Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"

РАДОВИ УЧЕНИКА

Сећам се тог првог дана. Мама ме буди и пита ме да ли желим да обучем плаву или црвену хаљину. Први дан првог разреда.

Испред наше школе је било много људи. Мама ме љуби и каже "срећно"!

Нисам била свесна да ће девојчица поред које сам седела бити моја најбоља другарица, да ће ме дечак из прве клупе засмејавати осам година, да ће учитељица бити једна од најважнијих особа у мом животу...

Бачки растанак је посебан за сваког ученика јер је то завршетак једног поглавља, али исто тако и почетак новог. Учимо, смејемо се, помажемо једни другима а онда, одједном - крај. Тек тада постајемо свесни колико је тих осам година брзо прошло. Иако је школа често умела да буде напорна, сваки дан у њој био је испуњен нечим посебним. Сада, када се приближава крај, сваки тренутак је вреднији из дана у дан. Много ми је тешко да замислим школу без својих пријатеља и наставника. Године су пролазиле, а ми смо постајали све старији и зрелији.

Сви крећемо различитим путевима, а сигурно ћемо памтити те лепе године проведене у школским клупама. Растанак је веома емоционална реч. У мени буди снажне емоције. Тужна сам јер нећу виђати другаре сваког дана, али сам срећна јер одрастамо у добре људе. Срећна сам што су они испунили један део мог живота.

За два месеца биће тешко, али сигурно ћемо се трудити да сачувамо лепе успомене из школовања и наставимо даље. Свако на свом путу, али ипак заједно, јер, иако се школа завршава, права пријатељства трају заувек.

Мајдалена Јовановић 8/3

У царству књига

Једнога дана, седела сам у соби и читала књигу "Хари Потер и реликвије смрти".

У тој књизи писало је о једном дечаку, Харију Потеру, који није имао родитеље и он је био последња нада магичној школи у Хогвортсу. Ту је био и један безобразан чаробњак који се звао Валдемор. Он је хтео да убије Харија и освоји Хогвортс. Док је Хари био мали дечак, њега су у школи чували наставници. Када је Хари открио да постоје Хоруси у којима је живео по делић Валдемора, хтео је да их све уништи како би ослободио Валдемора. Прво је уништио његов учач, па онда тијару, па дневник Тома Ридла и дошао је тај тренутак - када је требало да уништи змију која се звала Нагини. У њој је живео последњи делић Валдемора и он је ту змију чувао да јој се нешто не би десило. Када су сви били у Хогвортсу, Валдемор им је рекао да имају један сат да предају Харија. Нико од њих није хтео да га преда, па су му обезбедили време да Хари може да се припреми за битку са злим чаробњаком. Валдемор је био јачи од Харија па сам ја узела његов штатић и ослабила Валдемора, док је Нагини нападала Хермиону и онда је Невил убио змију и Валдемор је почео да се распада и на крају је умро.

Сви су веровали да ће Хари успети, и то се и догодило.

Нина Јанићујевић 5/3

... Нарлејше је ђачко доба ...

***

Волим да читам књиге, од своје седме године их читам. Моја мама има много књига и могло би се рећи да ме је *заразила* њима. Моје омиљене књиге су о Новаку Ђоковићу и Николи Тесли. Оне ми *чистије* мозак, буквално речено. Када читам, осећам се као да сам на опуштајућем месту попут мора.

Књиге без цртежа су ми омиљене јер могу да замислим све живо и неживо. Жеља ми је да прочитам све књиге које има моја мама. Она има толико књига, да мислим да за три године не бих успела да их прочитам. С тим да интересантне књиге *развличим* и да што дуже уживам, а досадне ни не прочитам до краја. Када сам прочитала књигу о Новаку Ђоковићу осећала сам се као да сам проживела све то што је он писало. Сматрам да, кад прочитам књигу, да сам проживела нови живот и вратила се у свој.

Књиге су ме свачему научиле: да верујем себе и да не треба увек за све слушати друге људе.

Сара Мијајловић 5/2

Мој омиљени кутак

Највише времена проводим у својој соби где имам све што ми треба и скоро никад не посећујем остале собе.

Ускоро ћу добити сопствену собу, а да признам било је и време. Не подносим више алкавост мог брата, не могу више да сређујем уместо њега. Осим тога, моја соба је супер. Спавам на двоспратном кревету где имам своје полице. Ту имам књиге и стрипове посложене по абеди. Заправо, обожавам да их слажем. Сем кревета, имам и ормар са стварима, радни сто и још неке основне ствари.

Морам да признам да и даље волим да склапам коцкице и правим своје сетове, то ми подстиче креативност. Недавно сам купио и свој први компјутер, мој радни и забавни шаблон. У мојој соби могу да се опустим после школе, урадим домаћи и наставим свој класичан дан. Своју собу делим са млађим братом, али како је он увек у соби за дневни боравак и гледа цртаће, не смета ми много. Моја соба, коју отац гради, биће фантастичан кутак где ћу бити сам јер то волим. Ових дана сам дуже у соби, док је мој брат мање. Често излазим из куће јер имам тренинге сваки дан, али мислим да је то савршен баланс између спољашње активности и собе. У својој соби имам све као што се види, то је мало место за одмор, забаву, разоноду и остале процесе. Соба ме смирује и просто увек ће бити ту.

Поделивши са вама мој кутак, почео сам више да га ценим.

Огњен Омасија 6/1

Испратио је још једну генерацију ђака...

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

***

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Корисћимо
ВОДУ
рационално!

Реч-две о... Зоран Ђуришић Креца, голубар

“Од малена сам се дружио са голубовима као и сва остала деца из комшилука. То је било дружење, играње и сво време слободно смо проводили заједно, играјући се и голубарећи. Да, то је било време без интернета, без “Фејса“, “Тик-тока“ и друге “савршене“ технике која је потиснула наш спорт, а уједно и људе удаљила једне од других. Наш спорт, голубарење, полако одумири јер нема подмлатка, нема деце која би се радо играла са голубовима... Сада сви добијају мобилне телефоне у руке и ћуте, прате ко зна каква онлајн - дешавања и игрице од малих ногу и не знају да се играју на прави начин.

Голубарио сам до 2021. године када сам због продаје куће у Старчеву отишао у стан у Панчево и више нисам имао услове да голубарим. Мада сам и у то време имао добре резултате и добре голубове.

Шта ти је живот и судбина - за час се све преокрене и сва жеља срца мога се поново рађа. Купујем кућу и поново сам у Старчеву и опет голубарим! Ево ме опет са мојим голубовима, који нису никад ишчезли из мога срца. Од 2023. године направио сам седам резултата од који један са јуниорима за јужнобанатски анатски округ, где сам био шести, са резултатом од 7 сати 29 минута. Сада, ове године, са сениорима сам првак јужног Баната са резултатом 12:27, док су ми остали резултати у оквиру Друштва тј. клуба. У оквиру нашег клуба био сам најуспешнији такмичар са два резултата, што говори и показује да сам вредан голубар и да имам квалитетне голубове.

Порекло мојих голубова води од легла мојих другара и колега голубара Станојевића и Перошевића, а сада сам убацио и Мићунове и Талетове голубове.

Голуб је птица мира, љубави и пријатељства, он зближава и повезује људе и спаја велике даљине. Једна птица која која није ником непријатељ, а има много непријатеља, птица која са својих 300 -450 грама лети до неизнемоглости... Уме да се вине у висине и тамо проведе по 15, 16 сати, па је у свету прогласише за најбољег летача икада. Уједно, то је и наш национални симбол, понос и и дика у целом свету - српски високолетач.

Најбитније у голубарству је то да је голуб здрав и добро утрениран и правилно храњен и појен, како би показао свој максимум и квалитет. Голубове редовно вакцинишем и храним здравом храном, а у воду им стављам витамине за бржи опоравак. Један део хране је савремена микс-храна, а други део је стандардни кукуруз.

Голуб мора да покаже сам квалитет свој како би опстао и ушао у “прву екипу“. Голуб мора да се редовно *йера* како би стекао што бољу кондицију, а сам голубар извршио што бољу селекцију за утакмицу.

Као што сам рекао, голуб је птица пријатељства, мира и љубави, али наши голубари су се поделили у више савеза, тако да их данас имамо четири или пет на државном нивоу, а друштва се троше или смањују због непостојећег подмлатка јер су млади више окренути *он-лајн* животу неће да, на пример, гледају голубове... А колико је тај *мобилни* добар на даљину, да спаја људе, толико је лош на *близину* где их раздваја. Тако да је наш спорт тренутно “пензионерски“... Треба доста врлина и одрицања за голубове, наше светске љубимце, који често превазилазе своје могућности да нама пуне срце и душу.

Поздрављам све старчевачке голубаре, као и голубаре целе Србије! Желим им што више успеха на такмичењима и што више добрих резултата!

прибележио
Зоран Пејров Налле

Рагби: У августу - спектакл

Рагби све више играју и даме

Старчево ће и ове године бити домаћин међународног ветеранског рагби турнира, спортског спектакла који окупља рагби легенде из Србије и иностранства. Овај догађај, препознат као фестивал спортског духа и пријатељства, још једном ће доказати да љубав према рагбију не познаје границе ни године.

На турниру ће наступити ветерани који су оставили дубок траг у развоју овог спорта, али и показати младима колико је важно неговати тимски дух, фер-плеј и заједништво.

Свечано отварање турнира резервисано је за “рагби маме“ - храбре жене које играју “таг рагби“ и својим примером инспиришу заједницу да се бави спортом, без обзира на узраст или пол. Оне ће, симболично, отворити турнир и показати да рагби није само игра на терену, већ и вредности које нас повезују.

Улаз је слободан - позивају се сви суграђани, љубитељи спорта да дођу, навијају, уживају у одличним утакмицама и породично provedу дан испуњен позитивном енергијом.

П. А.

31 година
Старчевачких
новина

КОШАРКА

Спорт, хуманост и сјајна атмосфера

Велики хуманитарни кошаркашки турнир "3x3", који је окупио око 150 људи - играча, гледалаца и љубитеља спорта, одржан је у Старчеву на Петровдан, 12. јула. Током турнира владала је изузетна атмосфера, а уз одличне партије кошарке прикупљено је и око 73.000 динара у хуманитарне сврхе.

На овом турниру требало је да учествује 16 екипа, распоређених у четири групе по четири тима, али због отказивања једне екипе, турнир је организован са 15 тимова. Тако су формиране три групе са по четири екипе и једна група са три. Групе су биле квалитетно избалансиране, што се и те како видело по нивоу игре - пружене су заиста врхунске кошаркашке партије.

Пре почетка четвртфинала организовано је и такмичење у шутирању тројки, како би се прикупила додатна средства за хуманитарне сврхе. Такмичење је привукло велику пажњу публике, а шутери су показали завидан ниво прецизности.

У наставку турнира, кроз напете четвртфиналне и полуфиналне дуеле, екипа из Старчево је у изузетно неизвесном мечу

Учесници турнира

успела да се домогне финала, где их је чекала екипа "Дрим тим". У одлучујућем мечу, "Старчево 3x3" је доминирало и славило резултатом 19:7, чиме су заслужено понели титулу победника турнира.

Коначни њласман:

1. "Старчево 3x3" - прво место
2. "Дрим тим" - друго место
3. "Октагон бет" - треће место

Организатор, "Срби за Србе", захваљује се свим учесницима, посетиоцима, екипама, као и свима који су допринели организацији овог догађаја и помогли да се споје спорт и хуманост у најлешем могућем светлу и поручује - видимо се следеће године!

П. Перовић

ДОГОДИНЕ стогодишњак: ФК Борац Старчево

Реч Управе:

Као и претходних година, по завшетку последњег кола Војвођанске лиге - група Исток, осврнимо се на сезону која је за нама.

"Борац" је овогодишње такмичење завршио на 3. месту, што је резултат вредан помена. Још више ако узмемо у обзир да лигу поред наше екипе чини још 15 одлично организованих тимова које су на почетку сезоне за циљ имали висока места на табели.

Оно што ову сезону чини сезоном за њамење је податак да је ФК "Борац" једина екипа у лиги која није изгубила

бодове на домаћем терену, тако да је Општински стадион у Старчеву остао неосвојива *тврђава* током целе сезоне.

Сада већ традиционално, пету годину за редом, првопласирана екипа у лиги губила је од нас на нашем терену. Тако да је локални дерби против екипе "Младости" из Омољце, пред пуним трибинама нашег стадиона, завршен победом наших момака. Честитамо нашим компијама пласман у виши ранг.

Упредно са такмичењем у Клубу су се бавили спортском инфраструктуром. На наш стадион смо

веома поносни и засигурно је један од лепших спортских објеката у лиги. Одржавање терена, просторија и трибина, за управу је увек био један од важних сегмената рада нашег клуба. У периоду који је пред нама задржаћемо се исти фокус.

На крају, велика захвалност играчима и тренеру, на труду и раду који је био на високом нивоу током читаве сезоне.

Велика захвалност и публици, спонзорима, пријатељима Клуба као и Месној заједници Старчево који су у великој мери помогли у сезони која је за нама.

Велику захвалност и Граду Панчеву, који годинама уназад подржава рад старчевачког клуба.

У наредном периоду у Клубу ће се бавити формирањем екипе за наредну сезону. То ће бити сезона у којој ће Старчевци обележити 100 година постојања нашег вољеног клуба. У плану су и радови везани за инфраструктуру и улепшавање Општинског стадиона о чему ће заинтересовани бити редовно обавештавани.

Први век постојања, сложићете се, није мала ствар!

А до тада - НАПРЕД "БОРАЦ"!